

CONVERSES > BARCELONA

Rodoreda i la guerra

L'ENLLI P
hi, jo vaig tenir una vaga cor
quedar-me una setmana al lli
literària, Mercè dibuixa i pinta
ferentment: seguint Klee, Picass
tura, de tendència expressionista,
malgrat la furiosa dedicació a aq
determinada —a meitat dels cinqu
de les obres; de fet, se sent conten
sobretot, perquè troba un estil. Escriu
1953:

Ahir, diumenge, vaig fer un cinquè q
món.

La producció pictòrica de Mercè Rodor
lisme, mentre prova d'acostar-se als autors
del moment, a Picasso, sobretot, amb qui es
sovint expressa un profund sentiment de soled
sentiments ben característics de la seva narrati
brosos els casos de novel·listes que han conreat, t
tura, des de Victor Català a Karen Blixen, l'autora
bre obra *Out of Africa*, per citar un parell d'au
diverses. En aquestes dues figures, la dedicació a l
prové d'una formació acadèmica. En canvi, Mercè R
és una autodidacta, perquè no té pràcticament estud
costa a diferents formes de creació, amb l'esforç evid
per a ella representa. En una entrevista destacà que:

vaig passar una temporada que em divertí, com una xim
pintant. Però vaig començar a prendre-m'ho seriosament i
vaig haver de deixar perquè vaig veure que hi hauria hagut d
dedicar moltes hores i que l'escriure novel·les se n'hauria anat a

onet de les
de les vos-

Mercè s'ha
en balnearis.
ondant, per
... De vegades
no es troba bé;
mple, l'estiu del
què Mercè tenia
dos dies d'ésser-

Institut de
cultura .

Ajuntament de Barcelona

Rodoreda i la guerra

Parlant de la seva relació amb l'escriptura, Mercè Rodoreda explicava a Baltasar Porcel: «El meu llibre *Vint-i-dos contes*, publicat, em sembla, l'any 1958, va ésser començat a Bordeus l'any 1945 o el 46. Feia anys que no havia escrit ni una ratlla. Sortia d'un d'aquests viatges *au bout de la nuit* durant els quals escriure sembla una ocupació espantosament frívola: la fugida de París, a peu, amb alguns espectacles allucinants: incendi d'Orleans, bombardeig del pont de Beaugency, amb carros plens de morts... Dos anys a Limoges, morint al dia, com deia aquell; dos anys a Bordeus, vivint-hi... Acabada la guerra vaig escriure el primer conte per a una revista catalana que sortia a Mèxic... Era com si no hagués escrit mai.»

Aquestes «Converses» intenten entendre quina mena de tall provoca la guerra en l'obra de Mercè Rodoreda. Un tall que és en realitat un renaixement literari.

Dimarts 28 d'octubre, a les 19 h

***Quanta, quanta guerra...* i la transició postfranquista**

A càrrec de **Mercè Ibarz**, escriptora

Quanta, quanta guerra... és, juntament amb *Viatges i flors*, l'obra última publicada per Rodoreda en vida. Tots dos llibres formen el díptic del 1980. Rodoreda, que en aquesta ocasió va demanar a l'editor documentació sobre la batalla de l'Ebre, va escriure i muntar *Quanta, quanta guerra...* com un àcid i el·líptic comentari de la transició postfranquista, a partir de la memòria de la guerra. L'encapçalen tres citacions, la primera de Goya: «El sueño de la razón engendra monstruos».

Dijous 30 d'octubre, a les 19 h

***Món d'Ulisses:* Mercè Rodoreda, la guerra i la poesia**

A càrrec de **Margalida Pons**,
poeta i crítica literària

La poesia que Rodoreda escriví sobretot als anys quaranta, reunida en el volum *Agonia de llum* (2002) —amb el subtítol eloqüent *La poesia secreta de Mercè Rodoreda*—, ha estat, fins ara, una de les parts menys conegudes de la seva obra. Aquesta sessió prestarà una atenció especial a la sèrie de sonets *Món d'Ulisses*, una reescriptura de l'*Odissea* que revisa el mite clàssic i l'acara amb el present de l'escriptora. Abraham Mohino ha destacat que Rodoreda arriba a la poesia a París cap al 1946 «quan a penes havia deixat enrere els moments més agudament dolorosos i angoixants de la seva experiència de refugiada de guerra». Com despunta l'*època negra* en un referent i una forma clàssics? No tenen aquests versos secrets una dimensió inequívocament pública i col·lectiva?

Dimarts 4 de novembre, a les 19 h

El reflex de la violència en temps de pau

A càrrec de **Francesc Parcerisas**,
poeta i traductor

L'escenari tranquil del conte «Carnaval» ofereix una visió nítida de la Barcelona republicana. Una filla de rics i un noi de classe treballadora hi travessen plegats la ciutat, tornant ella d'un ball privat, ell de la rua popular. Aquesta davallada a la geografia social, amb moments d'exaltació, de violència i de ridícul que acaben en un desencís gairebé existencial, té molt a veure amb el tractament del conflicte bèl·lic en altres obres de Mercè Rodoreda.

Dijous 6 de novembre, a les 19 h

La plaça del Diamant: esquivar la fascinació

A càrrec de **Sebastià Perelló**,
poeta i escriptor

Kristeva parlant d'Arendt deia que el geni femení consisteix a fer, de l'extraordinari, l'ordinari. I és des d'aquesta posició que compareix la guerra, des de la vida ordinària de la Colometa, a *La plaça del Diamant*. Davant la fascinació que exerceix la guerra sobre el mascle, la veu de la protagonista esquiva l'èpica marcial. D'altra banda, el posat innocent, la manera de figurar des de la manca de malícia, del que no perjudica, és tota una retòrica. La innocència sempre juga brut. Mai no s'acaben d'esvaïr els escrúpols ni els remordiments quan es treu partit del sofriment.

Dimarts 11 de novembre, a les 19 h

La seqüència guerra- exili-retorn en l'obra de Mercè Rodoreda

A càrrec de **Ricard Torrents**,
assagista i traductor

La Segona Guerra Mundial causà a Europa una ferida tan fonda que les seves literatures encara en sagnen. Vegeu la proliferació d'escriptors nascuts després del 1945 que fins ara se n'ocupen. La literatura catalana no fa excepció. La poeta i novel·lista Mercè Rodoreda, que visqué la guerra «espanyola» a Barcelona i la guerra mundial a l'exili de França, és una de les veus més personals i més vibrants en aquesta escriptura de la catàstrofe bèl·lica. La conferència ressegueix el conjunt de la seva obra per subratllar-ne els components que en fan una de les més interessants aportacions catalanes a les literatures d'Europa.

Coordinació:

Maria Bohigas i Arnau Pons

Dates:

28 i 30 d'octubre
i 4, 6 i 11 de novembre de 2008

Lloc:

Palau de la Virreina
Espai 4 (4a planta)
La Rambla, 99

Entrada lliure

Capacitat limitada

Si voleu més informació:

Oficina d'Informació Cultural
del Palau de la Virreina
La Rambla, 99
08002 Barcelona
De dilluns a diumenge,
de 10 a 20 h

Telèfon 010

De dilluns a dissabte de 8 a 22 h
Establiment de trucada: 0,45 €, més 0,06 €
per minut. Tarifat per segons. IVA inclòs

www.bcn.cat/canalcultura

Amb la col·laboració de:

Amb el suport de:

Barcelona tv **COMRàdio**
Xarxa Local

FUNDACIÓ
MERCÈ
RODORÉDA
INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS
1908-2008
ANY RODORÉDA

